

NOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water en van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de distributie en levering van thermische energie**
- **Principiële goedkeuring met het oog op adviesvraag aan de SERV en de MiNa-raad.**

1. INLEIDING

1.1 Situering

Via het decreet van 10 maart 2017¹ werd het Energiedecreet aangepast, wat betreft de invoering van een regulerend kader voor warmte- of koudnetten. Dit kader, dat nog nadere uitvoering moet krijgen, treedt in werking op een door de Vlaamse Regering bepaalde datum.

Met het voormelde decreet werd gevolg gegeven aan enerzijds een resolutie van het Vlaams Parlement van 18 december 2013 en anderzijds aan het Regeerakkoord, de beleidsnota en de beleidsbrief *2015-2016*. Warmte- en/of koudnetten zijn immers belangrijk omdat ze de inzet van hernieuwbare energiebronnen en het gebruik van restwarmte faciliteren. Op die manier dragen warmte- en koudnetten bij aan verschillende doelstellingen:

1. De verankering van energie-intensieve bedrijven in Vlaanderen. Bedrijven die restwarmte kunnen verkopen of restwarmte kunnen afnemen, hebben een competitief voordeel ten opzichte van bedrijven die dat niet kunnen.
2. De vermindering van de energie-afhankelijkheid. Door het gebruik van restwarmte of hernieuwbare energiebronnen moeten minder fossiele energiebronnen geïmporteerd worden.
3. Tot slot draagt groene warmte ook bij tot het behalen van de Europese energiedoelstellingen. Door de uitbouw van warmte- of koudnetten komen we tegemoet aan het zgn. 20-20-20 kader binnen Europa: 20% vermindering van de broeikasgasemissies, 20% energie-efficiëntie en 20% aandeel hernieuwbare energiebronnen. Het voeden van warmtenetten met hernieuwbare energiebronnen verlaagt ook de CO₂-uitstoot en de recuperatie van restwarmte draagt bij aan de energiebesparingsdoelstellingen.

Dit nieuwe regelgevende kader is noodzakelijk omdat momenteel verschillende nieuwe initiatieven worden onderzocht en gerealiseerd inzake het aanleggen van warmte- en koudnetten in Vlaanderen. Het Energiedecreet wil deze ontwikkeling stimuleren door een duidelijk juridisch kader aan te bieden. De verschillende uitvoerders weten op deze manier welke verantwoordelijkheden op hen rusten inzake de levering van warmte of koude, de uitbating van warmte- of koudnetten en de uitvoering van openbaredienstverplichtingen. Het Energiedecreet introduceert op deze domeinen een juridische basis die via verdere aanvullingen van het Energiebesluit zal ingevuld worden. Ten einde de samenhang te bewaken, is het overigens pas op dat moment dat deze decreetsbepalingen in werking zullen treden.

¹ Decreet van 10 maart 2017 houdende wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van de rol van de lokale adviescommissie in het kader van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water en van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de invoering van een regulerend kader voor warmte- of koudnetten, BS 13 april 2017.

Die praktische uitwerking gebeurt in het voorliggende ontwerp van besluit. Het ontwerpbesluit concentreert zich in eerste instantie op het creëren van een maatschappelijk draagvlak, het beschermen van particuliere afnemers en op het faciliteren van ad-hoc projectmatige warmte- of koudenetten. Het ontwerpbesluit houdt rekening met de verschillen tussen de elektriciteits- en gasmarkt en de warmte- of koudenetten, en met de impact van de administratieve lasten die zouden ontstaan.

1.2 Betrokken actoren

Het beleidsplatform warmtenetten en vertegenwoordigers van de sociale sector (VVSG, samenlevingsopbouw, netwerk tegen armoede, steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting, VMSW) werden geconsulteerd bij het opstellen van deze regelgeving.

1.3 Beleidslijnen wijzigingsvoorstel

Het ontwerp is opgebouwd uit drie hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk reguleert de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de levering van thermische energie. Het tweede hoofdstuk bevat verschillende wijzigingen aan het Energiebesluit. Het derde hoofdstuk bevat de slotbepalingen.

Hoofdstuk 1 – wijzigingen LAC-besluit

Het decreet tot regeling van de rol van de lokale adviescommissie in het kader van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water en de levering van thermische energie bevat de volgende delegatie: “De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en de procedure voor de oprichting van een lokale adviescommissie in iedere gemeente.” Het voorliggende ontwerp van besluit geeft hier invulling aan.

Het opschrift en de tekst van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water, wordt uitgebreid zodat deze ook van toepassing is op de levering van thermische energie.

De bepalingen voor thermische energie werden opgesteld naar analogie met de bepalingen voor elektriciteit en aardgas. Het enige verschilpunt is dat de LAC-commissie voor elektriciteit en aardgas een vertegenwoordiger van de netbeheerder bevat en dat de LAC-commissie voor thermische energie een vertegenwoordiger van de warmte- of koudeleverancier bevat. Het verschil bestaat omdat bij elektriciteits- en gaslevering in geval van wanbetaling de netbeheerder tussenkomt als terugvalleverancier. Als ook hier de afspraken niet nageleefd worden, dient deze netbeheerder een verzoek tot afsluiting in bij de LAC-commissie (zo vastgelegd in het LAC-decreet). Bij warmte- of koudelevering is de warmte- of koudenetbeheerder geen terugvalleverancier. De warmte- of koudeleverancier zal onder bepaalde voorwaarden degene zijn die een aanvraag tot afsluiting indient bij de LAC-commissie (zo vastgelegd in het LAC-decreet). Hij zal ook vertegenwoordiger zijn in de LAC-commissie.

Het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water bevat een aantal onjuiste verwijzingen en een inconsistente termijn die niet volledig werd afgestemd op de structuur en bepalingen van het decreet tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen, en van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, wat betreft de openbaredienstverplichtingen van 25 mei 2007. Met dit wijzigingsbesluit worden die onjuiste verwijzingen en de inconsistente termijn rechtgezet.

Hoofdstuk 2 – wijzigingen Energiebesluit

Hieronder wordt een bondige samenvatting gegeven van de voorgestelde wijzigingen aan het Energiebesluit:

1. de wijziging van de definitie ‘beschermde afnemer’ met betrekking tot thermische energie;
2. de toevoeging van een meldingsplicht voor warmte- of koudenetbeheerders aan de VREG;
3. het bijwerken van de verwijzingen naar Energiedecreet in de bepalingen rond warmtemetingen;
4. de toevoeging van bepalingen rond informatieverstrekking door de warmte- of koudeleverancier aan afnemers van thermische energie, zowel de huishoudelijke als niet-huishoudelijke afnemers;

5. wat betreft energiefraude de procedure voor het afsluiten van de toevoer van thermische energie voor regularisatie, de berekening van het onrechtmatig bekomen voordeel en bepalingen rond de verwerking van persoonsgegevens;
6. sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten, meer bepaald:
 - o beschermingsmaatregelen bij wanbetaling ten opzichte van de warmte- of koudeleverancier;
 - o beschermingsmaatregelen bij opzegging van het leveringscontract door de warmte- of koudeleverancier (al dan niet bij wanbetaling);
 - o bepalingen rond de afname van thermische energie zonder leveringscontract na verhuizing;
 - o bepalingen rond het gezamenlijk afsluiten van verschillende huishoudelijke afnemers van thermische energie in een gebouw;
 - o bepalingen rond leegstaande woningen;
 - o bepalingen die afsluiting in de winterperiode verhinderen;
 - o bepalingen rond het heraansluiten van de toevoer van thermische energie;
 - o bepalingen rond het uitwisselen van gegevens tussen warmte- of koudenetbeheerder en OCMW;
 - o openbare dienstverplichtingen voor warmte- of koudenetbeheerders en warmte- of koudeleveranciers
 - o bepalingen rond het aanleveren van sociale statistieken door de warmte- of koudeleveranciers en de warmte- of koudenetbeheerders aan de VREG;
7. bepalingen omtrent het verstrekken van gegevens over warmte- of koudenetten door de warmte- of koudenetbeheerder aan het VEA in kader van de energiebeleidsrapportering;

De bepalingen voor thermische energie werden analoog uitgewerkt als voor de elektriciteit en gas, mits rekening te houden met de specifieke kenmerken voor de levering van thermische energie. De belangrijkste verschilpunten en beleidskeuzes worden hieronder meer in detail toegelicht.

1. de wijziging van de definitie 'beschermde afnemer' met betrekking tot thermische energie;

De definitie voor beschermde afnemer wordt uitgebreid zodat deze niet enkel van toepassing is voor huishoudelijke afnemers (van elektriciteit en aardgas), maar ook van toepassing is voor huishoudelijke afnemers van thermische energie. De doelgroep van de beschermde afnemer van thermische energie is immers dezelfde als de beschermde afnemer van elektriciteit en aardgas.

Het vastleggen van sociale maximumtarieven maakt geen deel uit van dit voorstel (federale bevoegdheid). Bij gebrek aan een bestaand sociaal tarief voor warmte of koude en totdat de federale overheid zijn bevoegdheid daaromtrent uitoefent, wordt uitgegaan van de aanname dat mensen die een sociale klant van elektriciteit of aardgas zijn ook tot de doelgroep van de beschermingsmaatregel voor thermische energie behoren. Als de federale overheid zijn bevoegdheid omtrent het vastleggen van een sociaal tarief voor warmte of koude uitoefent, dan dient de definitie voor 'beschermde afnemer' te worden herzien. Het ontbreken van een sociaal maximumtarief bij warmte werd al vaak als problematiek aangekaart binnen Enover. De evaluatie van de sociale tarieven op federaal niveau kan een aangrijpingspunt zijn om verdere stappen te zetten.

2. de toevoeging van een meldingsplicht voor warmte- of koudenetbeheerders aan de VREG;

In de memorie van toelichting bij het wijzigingsdecreet betreffende het regulerend kader voor warmte- of koudenetten werd opgenomen dat de VREG een meldingsplicht voorstelt om de beheerders van thermische netten te verplichten de VREG op de hoogte te stellen van het bestaan van thermische netten en wijzigingen eraan. Deze bepalingen zijn noodzakelijk voor de uitvoering van toezicht als voor de uitwerking van de taken die in het wijzigingsdecreet werden toebedeeld aan de VREG.

3. het bijwerken van de verwijzingen naar Energiedecreet in de bepalingen rond warmtemetingen;

Voor verdere toelichting zie artikelsgewijze bespreking.

4. de toevoeging van bepalingen rond informatieverstrekking door de warmte- of koudeleverancier aan afnemers van thermische energie, zowel de huishoudelijke als niet-huishoudelijke afnemers;

Voor verdere toelichting zie artikelsgewijze bespreking.

5. wat betreft energiefraude de procedure voor het afsluiten van de toevoer van thermische energie voor regularisatie, de berekening van het onrechtmatig bekomen voordeel en bepalingen rond de verwerking van persoonsgegevens;

Sinds 1 april 2017 is het Energiedecreet gewijzigd wat betreft de bepalingen rond energiefraude. Deze zijn nu meer uitgebreid en werden ondergebracht in Titel V. Het voorkomen, detecteren en vaststellen van energiefraude (ing. decr. 24 februari 2017, art. 8, l: 22 maart 2017). Een voorstel tot wijziging van het Energiebesluit, m.b.t. het invoegen van een nieuwe titel IV aangaande energiefraude, werd op 14 juli 2017 een 1ste maal principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het principieel goedgekeurde besluit behandelt enkel fraude met betrekking tot de levering van elektriciteit en aardgas. Bepalingen omtrent fraude bij de levering van thermische energie worden in het voorliggende voorstel van wijzigingsbesluit analoog aan de bepalingen voor elektriciteit en aardgas geformuleerd.

Er zijn drie verschilpunten tussen de bepalingen voor energiefraude bij elektriciteit en aardgas versus deze voor thermische energie. Ten eerste bestaan er voor thermische energie geen gereguleerde tarieven, de prijs voor onrechtmatig afgenomen thermische energie is afhankelijk van contractuele bepalingen. Ten tweede werd er geen berekening opgenomen voor het verbruiken van warmte in een hennepkwekerij.² Ten derde worden er geen bepalingen opgenomen rond het toezicht omdat hier geen decretale rechtsgrond voor bestaat. Het was een bewuste afweging bij het opstellen van het wijzigingsdecreet betreffende het regulerend kader voor warmte- of koudenetten om geen marktrollen vast te leggen.

6. sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten, meer bepaald:

Titel V/1 'Sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten' van het ontwerpbesluit geeft uitvoering aan een aantal bepalingen die in hoofdstuk II van titel VI van het Energiedecreet werden gedelegeerd naar de Vlaamse Regering. Het betreft sociale energiemaatregelen die enkel van toepassing zijn voor huishoudelijke afnemers van thermische energie. Deze sociale energiemaatregelen gelden enkel bij warmte- of koudenetten en niet bij gebouwen waarin warmtelevering gebeurt vanuit een centrale stookplaats waarbij geen warmte- of koudenetten aan te pas komen. Het wijzigingsdecreet van 10 maart 2017 houdende wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van de rol van de lokale adviescommissie in het kader van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water en van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de invoering van een regulerend kader voor warmte- of koudenetten, biedt geen rechtsgrond voor het introduceren van sociale energiemaatregelen bij gebouwen waarin de warmtelevering gebeurt vanuit een centrale stookplaats.

De sociale energiemaatregelen voor thermische energie werden analoog uitgewerkt aan de sociale energiemaatregelen voor de elektriciteit en gas, mits rekening te houden met de specifieke kenmerken voor de levering van thermische energie.

Het **eerste hoofdstuk** van titel V/1 'sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten' verduidelijkt het toepassingsgebied. Artikel 5/1.1.1 legt vast dat een huishoudelijke afnemer van thermische energie in een appartementengebouw ook wordt beschermd wanneer hij thermische energie afneemt van een warmte- of koudenet via een tussenpersoon. Een warmte- of koudenet wordt in het decreet immers gedefinieerd als het geheel van onderling verbonden leidingen en de daarmee verbonden hulpmiddelen die noodzakelijk zijn voor stadsverwarming of -koeling. Als noodzakelijk worden beschouwd: alle leidingen en ook hulpmiddelen (bijv. warmtewisselaars) nodig om de thermische energie te vervoeren naar de eindafnemers. De tussenpersoon (bijv. syndicus of vereniging van mede-eigenaars) kan een natuurlijke persoon of rechtspersoon zijn. De

² Voor thermische energie bestaat er, in tegenstelling tot elektriciteit, geen expliciete berekeningstandaard voor het vaststellen van het onrechtmatig voordeel bij hennepkwekerijen. Ook bij aardgas is er daarvoor geen specifieke berekeningsregeling in het BVR Energiefraude opgenomen.

Voor elektriciteit is in dit specifieke fraudegeval de methode immers specifiek gebaseerd op de Nederlandse methode die wordt gefundeerd op het aantal oogsten, de wattage van de lampen en vaste gegevens over de brandingsduur van de lampen. Het overige verbruik wordt geschat op 10% van het bovenstaand verbruik, maar indien de overige toestellen (ventilatie, pompen, verwarmingstoestellen, ...) aanwezig zijn in het dossier worden deze individueel berekend per type toestel en volgens de opgegeven richtlijnen. De berekeningsmethode zit in de ontworpen bijlage I/1 die via het BVR Energiefraude in het energiebesluit zal worden ingevoerd.

Iets gelijkaardigs bestaat dus niet voor gas of warmte. In die gevallen valt men dan dus terug op de algemene methode die is opgenomen in het BVR Energiefraude (het ontworpen artikel 4.1.2 Energiebesluit). In dat geval wordt de hoeveelheid geleverde energie geschat volgens de schattingsmethode, zoals vastgesteld in de technische reglementen, inclusief belastingen, heffingen en btw.

tussenpersoon wordt beschouwd als warmte- of koudeleverancier en draagt ook de verantwoordelijkheden van een leverancier als vermeld in titel V/1.

Onder appartementengebouw wordt verstaan: een gebouw met minstens twee wooneenheden. Een wooneenheid is elke afzonderlijke eenheid in een woongebouw die over de nodige voorzieningen beschikt om autonoom te functioneren. Om autonoom te kunnen functioneren moet de afzonderlijke eenheid beschikken over een woonruimte in combinatie met een toilet, een douche of bad en een keuken of kitchenette. Wanneer warmte uit een warmte- of koudenet door een tussenpersoon wordt verdeeld in een gebouw met studentenkamers of een rustverzorgingstehuis wordt deze niet beschouwd als warmte- of koudeleverancier en zijn de eindafnemers ook niet beschermd.

Het **tweede hoofdstuk** van titel V/1 'sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten' behandelt maatregelen ter bescherming van de huishoudelijke klant ten opzichte van de warmte- of koudeleverancier wanneer de klant zijn facturen niet correct betaalt. Op dezelfde wijze als bij elektriciteit en aardgas wordt de huishoudelijke afnemer van thermische energie herinnerd aan de facturen en indien deze onbetaald blijven ook in gebreke gesteld. Als de warmte- of koudeleverancier uiteindelijk overgaat tot de opzeg van het leveringscontract zijn er een aantal belangrijke verschillen met de bepalingen voor elektriciteit en aardgas. Voor warmte is er:

- geen levering mogelijk door de netbeheerder (in de praktijk zijn warmte- of koudenetbeheerder en warmte- of koudeleverancier in veel gevallen dezelfde partij);
- geen mogelijkheid tot plaatsing van een budgetmeter;
- geen minimale levering van thermische energie (een beperkte minimale levering is praktisch moeilijk haalbaar en wordt voorlopig niet voorzien in de regelgeving).

Over deze onderwerpen zal dan ook geen informatie worden opgenomen in de herinneringsbrief of in de ingebrekestelling die de warmte- of koudeleverancier aan de huishoudelijke afnemer voor thermische energie bezorgt.

De procedure voor wanbetaling bij thermische energie is (omwille van de redenen die hierboven worden vermeld) veel korter in vergelijking met de procedure voor wanbetaling bij elektriciteit of aardgas. Er is voor de levering van thermische energie geen mogelijkheid om te wisselen van warmte- of koudeleverancier of terug te vallen op levering door de warmte- of koudenetbeheerder. Om (gedeeltelijk) te compenseren voor het feit dat de procedure die voorafgaat aan het opzeggen van het leveringscontract en het afsluiten van de toevoer van thermische energie korter is, wordt in de procedure een extra herinnering voorzien. Het gaat om een herinnering van de warmte- of koudeleverancier aan de huishoudelijke afnemer van thermische energie wanneer een betaling die werd overeengekomen in kader van een afbetalingsplan bij wanbetaling niet werd gerespecteerd.

Omwille van de korte procedure voorafgaand aan het afsluiten van huishoudelijke afnemers van thermische energie, wordt aangeraden dat de lokale adviescommissie met de nodige omzichtigheid zal optreden in haar beslissingen omtrent het laten afsluiten van huishoudelijke afnemers van thermische energie.

Het **derde hoofdstuk** van titel V/1 'sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten' behandelt maatregelen ter bescherming van de huishoudelijke afnemer van thermische energie bij opzegging van het leveringscontract door de warmte- of koudeleverancier. Er wordt onderscheid gemaakt tussen twee redenen van het opzeggen van het leveringscontract door de warmte- of koudeleverancier: omwille van wanbetaling of om een andere reden dan wanbetaling. De procedure voor opzeggen is generiek vanaf het aanvragen van LAC-advies tot het afsluiten van de toevoer van thermische energie.

Opzegging van het leveringscontract door de warmte- of koudeleverancier om een andere reden dan wanbetaling:

Een warmte- of koudeleverancier kan een leveringscontract niet opzeggen om een andere reden dan wanbetaling indien er slechts één warmte- of koudeleverancier actief is op het warmte- of koudenet. Ter verduidelijking: in het voorbeeld waarbij één warmteleverancier thermische energie levert tot aan een centraal punt in een gebouw en de syndicus of VME vanaf dat centraal punt thermische energie levert aan de huishoudelijke afnemers, is er voor de huishoudelijke eindafnemer slechts één warmte- of koudeleverancier (de VME of syndicus) actief. Als er meerdere warmte- of koudeleveranciers actief zijn op het warmte- of koudenet dan kan de warmte- of koudeleverancier in twee specifiek vastgelegde gevallen het leveringscontract opzeggen, na positief LAC-advies. Het eerste geval dekt de situatie af waarin een huishoudelijke afnemer van thermische energie in een nieuw aangesloten wooneenheid thermische energie afneemt, maar waarbij deze afname en levering nog niet in een schriftelijk leveringscontract werd geformaliseerd. De overeenkomst tussen warmte- of

koudeleverancier en de huishoudelijke afnemer van thermische energie kan beschouwd worden als een stilzwijgende overeenkomst. Als de huishoudelijke afnemer geen leveringscontract sluit binnen een termijn van dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf het positief LAC-advies, zal de warmte- of koudeleverancier via deze procedure kunnen overgaan tot het opzeggen van de stilzwijgende overeenkomst en het afsluiten van de toevoer. Het tweede geval dekt de situatie af waarin de warmte- of koudeleverancier zijn activiteiten wil stopzetten en de huishoudelijke afnemer binnen een termijn van dertig kalenderdagen geen leveringscontract heeft afgesloten met een andere warmte- of koudeleverancier. Voor gebouwen met meerdere huishoudelijke afnemers van thermische energie moet in het tweede geval de opzegging van de contracten voor alle afnemers van thermische energie gezamenlijk te gebeuren. De termijn voor de opzeg bedraagt in beide gevallen minstens zestig kalenderdagen.

Deze regeling biedt meer bescherming dan de bepalingen omtrent het opzeggen om een andere reden dan wanbetaling bij elektriciteit en aardgas. De afsluiting van de toevoer van thermische energie kan immers vergeleken worden met het niet meer distribueren van elektriciteit en aardgas naar een bewoner. Dit is een ingrijpende wijziging, waarbij een hoge bescherming nodig is. Er moet gezocht worden naar een alternatief en dit is niet evident. De keuzemogelijkheden voor een alternatief zijn vaak beperkt; er wordt geen gasnet aangelegd in nieuwe verkavelingen met een warmtenet, sommige verkavelingsvoorschriften verbieden bepaalde verwarmingsvormen (bijv. stookolieketel). Alternatieven op basis van hernieuwbare energie zijn wel voorhanden, maar vragen een grotere investering. In alle gevallen komt de huishoudelijke afnemer voor investeringen te staan die hij niet had voorzien. De bescherming die door deze regeling wordt geboden is belangrijk voor het draagvlak voor warmte- of koudenetten.

Opzegging van het leveringscontract door de warmte- of koudeleverancier bij wanbetaling:

De procedure voor wanbetaling (zie hoofdstuk II van titel V/1) is volledig doorlopen wanneer na de ingebrekestelling de warmtefactuur niet betaald is, geen afbetalingsplan werd afgesproken of een afbetalingsplan ook na een extra herinnering niet werd gerespecteerd. Vervolgens moet de warmte- of koudeleverancier LAC-advies vragen alvorens hij kan overgaan tot het opzeggen van het leveringscontract.

Generieke procedure aanvraag LAC-advies tot afsluiting:

Wanneer LAC-advies omtrent het afsluiten van een huishoudelijke afnemer van thermische energie door de warmte- of koudeleverancier wordt aangevraagd (bij wanbetaling of om een andere reden), brengt de warmte- of koudeleverancier de afnemer op de hoogte van zijn intentie tot opzeggen van het leveringscontract. Alvorens de warmte- of koudenetbeheerder de toevoer van thermische energie mag afsluiten is een positief LAC-advies noodzakelijk. Bij de opzegging van het leveringscontract moet de warmte- of koudeleverancier het einde van de opzeggingstermijn aan de huishoudelijke afnemer voor thermische energie melden. De opzegtermijn bedraagt 60 kalenderdagen. De warmte- of koudeleverancier verzoekt de warmte- of koudenetbeheerder om de huishoudelijke afnemer af te sluiten door middel van verzegeling van de toevoer van thermische energie na het einde van de opzegtermijn. Op het ogenblik van de afsluiting neemt de warmte- of koudenetbeheerder de meterstand op. Aan de hand van die meterstand bezorgt de warmte- of koudeleverancier binnen de 30 kalenderdagen de eindafrekening aan de huishoudelijke afnemer van thermische energie.

Het **vierde hoofdstuk** van titel V/1 'sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten' behandelt het afsluiten en heraansluiten van de toevoer van thermische energie voor huishoudelijke afnemers van thermische energie. In dit hoofdstuk worden bepalingen opgenomen rond de afname van thermische energie zonder leveringscontract na verhuizing, het gezamenlijk afsluiten van verschillende huishoudelijke afnemers van thermische energie in een gebouw, leegstaande woningen, het verhinderen van de afsluiting van thermische energie in de winterperiode, het heraansluiten van de toevoer van thermische energie en het uitwisselen van gegevens tussen warmte- of koudenetbeheerder en OCMW.

Afname van thermische energie bij verhuizing:

Bij verhuizing is de goede praktijk dat de oorspronkelijke huishoudelijke afnemer van thermische energie en de nieuwe bewoner de warmte- of koudeleverancier inlichten over hun verhuizing. Vanaf de verhuisdatum zijn alle kosten voor de levering van thermische energie ten laste van de nieuwe bewoner (of de eigenaar in afwachting van de nieuwe bewoner). Het regelgevingsvoorstel bevat ook een procedure voor het geval de huishoudelijke afnemer van thermische energie zijn verhuis meldt aan de warmte- of koudeleverancier, maar dat dit nagelaten wordt door de nieuwe bewoner (of de eigenaar in afwachting van de nieuwe bewoner). In dat geval wordt de nieuwe bewoner (of eigenaar) op de hoogte gesteld van de verplichting om een leveringscontract te sluiten of de toevoer voor thermische energie te laten afsluiten door middel van verzegeling. Als hier geen gevolg aan wordt gegeven binnen de vastgelegde termijnen dan mag de warmte- of koudenetbeheerder, op verzoek van de warmte- of koudeleverancier de toevoer van thermische energie afsluiten. Het regelgevingsvoorstel bevat geen procedure voor het geval de huishoudelijke afnemer van

thermische energie zijn verhuis niet meldt aan de warmte- of koudeleverancier, maar de nieuwe bewoner (of eigenaar) de klantwissel wel heeft gemeld. Dergelijke procedure bestaat ook niet voor elektriciteit en aardgas.

Gezamenlijk afsluiten:

De bepalingen rond 'gezamenlijk afsluiten' werden toegevoegd voor thermische energie, er zijn geen analoge bepalingen voor elektriciteit of aardgas. Afsluiting van een huishoudelijke afnemer van thermische energie is niet toegelaten als dit zou betekenen dat ook andere huishoudelijke afnemers van thermische energie hierdoor worden afgesloten. Dergelijke netten komen nog voor in oudere gebouwen. In moderne gebouwen worden de verschillende wooneenheden vaak voorzien van een individuele warmtewisselaar of satellietboiler. Het kan ook voorkomen dat in nieuwe gebouwen toch enkel een centrale afleverset voorkomt. Het invoeren van dit artikel zal een stimulans bieden om individuele afleversets per wooneenheid te installeren in nieuwe gebouwen. Het tweede artikel is niet van toepassing voor het geval waarin de opzeg van het leveringscontract gezamenlijk gebeurt voor alle huishoudelijke afnemers van thermische energie in een gebouw om een andere reden dan wanbetaling.

Leegstaande woningen, afsluiten in de winterperiode, heraansluiten en uitwisseling van gegevens:

De bepalingen rond leegstaande woningen, afsluiten in de winterperiode, heraansluiten van de toevoer voor thermische energie en de uitwisseling van gegevens tussen warmte- of koudenetbeheerder en OCMW werden volledig analoog geformuleerd aan deze bij elektriciteit en aardgas.

Het **vijfde hoofdstuk** van titel V/1 'sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten' behandelt een aantal openbare dienstverplichtingen voor warmte- of koudeleveranciers en voor warmte- of koudenetbeheerders.

Openbare dienstverplichtingen warmte- of koudeleveranciers:

Voor warmte- of koudeleveranciers is er een openbare dienstverplichting opgenomen omtrent de bereikbaarheid voor medewerkers van het OCMW, sociale huishvesting en centra voor algemeen welzijnswerk. Het belangrijkste verschilpunt met de openbare dienstverplichtingen voor warmte- of koudeleveranciers (t.o.v. elektriciteit en aardgas) is het schrappen van de weigeringsgronden voor een huishoudelijke afnemers van thermische energie als klant. Het is belangrijk dat warmte- of koudenetbeheerders voor elke aansluiting een technische afweging kunnen maken of dit mogelijk is, het passeren van een warmtenet aan een woning mag niet automatisch aanleiding geven tot een verplichting tot aansluiten op vraag van de huishoudelijke afnemer.

Openbare dienstverplichtingen warmte- of koudenetbeheerder:

Een van de openbare dienstverplichtingen van de warmte- of koudenetbeheerder betreft de frequentie waarbij meteropname moet gebeuren. De gevallen waarin het plaatsen van een individuele warmtemeter verplicht is, worden niet vastgelegd in dit wijzigingsbesluit. De rechtsgrond voor het plaatsen van individuele warmtemetingen werd reeds vastgelegd in het Energiedecreet van 8 mei 2009, artikel 7.8.1, inwerkingtreding 7 april 2014 en het besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft warmtemetingen (definitief goedgekeurd op 16 december 2016, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 23 januari 2017 en in werking op 2 februari 2017). Een van de openbare dienstverplichtingen voor de distributienetbeheerder van elektriciteit is het op verzoek verplaatsen van de meter. Deze verplichting werd niet overgenomen voor warmte- of koudenetten. In moderne afgiftestationen is een vaste plaats voorzien voor een warmtemeter. Het verplaatsen van een warmtemeter uit het afgiftestation is weinig zinvol. Een ander openbare dienstverplichting van de warmte- of koudenetbeheerder is het voorzien in een procedure van klachtenbehandeling, inclusief rapportering hierover naar de VREG. Dit kadert in het toezicht van de VREG op de zekere en betrouwbare werking van warmte- of koudenetten en de kwaliteit van de dienstverlening van de warmte- of koudenetbeheerders, onder meer bij de uitvoering van herstellingen en onderhoud en op het vlak van de tijd die de warmte- of koudenetbeheerders nodig hebben om aansluitingen en herstellingen uit te voeren. Een huishoudelijke afnemer van thermische energie is verplicht om het personeelslid van de warmte- of koudenetbeheerder toegang te geven tot de ruimte waarin de meter is opgesteld voor het opnemen van de meterstand of voor het afsluiten door middel van verzegeling of het heraansluiten van de toevoer van thermische energie. Het personeelslid van de warmte- of koudenetbeheerder of zijn aangestelde moet zich voldoende kunnen legitimeren

Het **zesde hoofdstuk** van titel V/1 'sociale energiemaatregelen voor warmte- of koudenetten' behandelt sociale statistieken. De gegevens die door de warmte- of koudeleverancier en door de warmte- of koudenetbeheerder ter beschikking worden gesteld aan de VREG, zijn geïnspireerd op de bepalingen bij elektriciteit en aardgas. Een verschilpunt met tussen de regeling voor thermische energie en de regeling voor elektriciteit en aardgas is dat de warmte- of koudeleverancier (en niet de netbeheerder) de gegevens met betrekking tot de LAC-werking moet

doorgeven. Omdat de opzeg van een leveringscontract om een andere reden dan wanbetaling voor alle huishoudelijke afnemers van een gebouw gezamenlijk moet gebeuren, wordt als extra statistiek gevraagd hoeveel appartementengebouwen of multifunctionele gebouwen omwille van die reden werden afgesloten. Alle gegevens die bij elektriciteit en aardgas moeten aangeleverd worden ivm de terugval van leverancier naar netbeheerder, budgetmeters, stroombegrenzers, ... moeten en kunnen vanzelfsprekend niet aangeleverd worden voor thermische energie.

7. bepalingen omtrent het verstrekken van gegevens over warmte- of koudnetten door de warmte- of koudnetbeheerder aan het VEA in kader van de energiebeleidsrapportering;

In het wijzigingsbesluit wordt voorgesteld dat de warmte- of koudnetbeheerders een aantal gegevens aanleveren in kader van de energierapportering. Dit hoofdstuk is gebaseerd op de template voor het rapporteren van gegevens van warmte- of koudnetten die werd opgesteld in kader van de richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en van de Raad op 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie. Tegen 30 april 2018 moeten de lidstaten, in overeenstemming van artikel 24(6) van de richtlijn 2012/27/EU, een eerste keer hun nationale gegevens over warmte- en koudnetten voor het jaar 2016 rapporteren aan Eurostat. Vervolgens dient de rapportering van deze gegevens jaarlijks te gebeuren.

2. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1 en 2

Dit artikel wijzigt het opschrift van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water, en breidt de bevoegdheid van de lokale adviescommissies uit naar de levering van thermische energie. Ook de daarvoor vereiste definities worden toegevoegd aan dit besluit.

Artikel 3

Dit artikel breidt de samenstelling van de commissie uit met een vertegenwoordiger van de betrokken warmte- of koudeleverancier en met een vertegenwoordiger van de erkende instelling voor schuldbemiddeling als de huishoudelijke afnemer van thermische energie voor zijn sociale begeleiding een beroep heeft gedaan op een dergelijke instelling.

Artikel 4

Dit artikel voegt de gevallen toe waarin vergadert wordt door de LAC-commissie voor thermische energie. Dit is enerzijds op verzoek van de warmte- of koudeleverancier om de toevoer van thermische energie van een huishoudelijke afnemer af te sluiten en anderzijds op verzoek tot heraansluiting van een huishoudelijke afnemer.

Artikel 5 tot 7

Deze artikelen bepalen de procedure wanneer een warmte- of koudeleverancier een verzoek tot afsluiting van een huishoudelijke afnemer van thermische energie richt aan de LAC-commissie. De voorzitter organiseert een vergadering van de LAC-commissie waarop de huishoudelijke afnemer van thermische energie het recht heeft om gehoord te worden. De LAC-commissie formuleert een gemotiveerd advies en bezorgt dit aan de betrokkenen binnen de termijn die werd vastgelegd in het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water en de levering van thermische energie.

Artikel 8 tot 11

Deze artikelen bepalen dat de huishoudelijke afnemer van thermische energie een heraansluiting kan verzoeken wanneer er een einde gekomen is aan de toestand vermeld in artikel 6.2.2, §1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° en 7°, van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Hij richt hiertoe eerst een verzoek tot heraansluiting aan de warmte- of koudeleverancier. Als deze niet binnen vijf dagen na de verzending is overgegaan tot de heraansluiting heeft de afnemer het recht een verzoek tot heraansluiting te richten aan de LAC-commissie. De voorzitter organiseert een vergadering van de LAC-commissie waarop de huishoudelijke afnemer van thermische energie het recht heeft om gehoord te worden. De LAC-commissie formuleert een advies en bezorgt dit aan de betrokkenen binnen de termijn die werd vastgelegd in het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water en de levering van thermische energie.

Artikel 12

De definitie 'beschermde afnemer' wordt uitgebreid zodat deze niet enkel van toepassing is voor huishoudelijke afnemers (van elektriciteit en aardgas), maar ook van toepassing is voor huishoudelijke afnemers van thermische energie. De doelgroep van de beschermde afnemer van thermische energie is immers dezelfde als de beschermde afnemer van elektriciteit en aardgas.

Artikel 13 en 14

Het Energiedecreet bevat regels met betrekking tot het uitvoeren van warmtemetingen in gebouwen aangesloten op warmte- of koudenetten of gebouwen die door een centrale bron worden bediend. Deze regels zijn momenteel opgenomen in artikel 7.8.1, §1 tot §3. Het decreet van 10 maart 2017 houdende de wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van de rol van de lokale adviescommissie in het kader van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water en van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de invoering van een regulerend kader voor warmte of koudenetten, verplaatst deze bepalingen naar artikel 4/1.2.2, §1 tot §3. In de uitvoeringsbepalingen rond warmtemeting in artikel 3/1.1.1 tot 3/1.2.1 van het Energiebesluit, worden de verwijzingen naar het Energiedecreet in die zin ook bijgewerkt.

Artikel 15

Dit artikel legt een verplichting op aan warmte- of koudenetbeheerders om zich te melden aan de VREG en een beperkt aantal gegevens over het warmte- of koudenet te bezorgen.

Artikel 16

Dit artikel bepaalt welke informatie de warmte- of koudeleverancier moet verstrekken aan de afnemers van thermische energie, zowel de huishoudelijke afnemers als de niet-huishoudelijke afnemers. Het gaat o.a. om het begrijpbaar factureren, aanbieden van flexibele betalingsmogelijkheden, aanbieden van de mogelijkheid voor inlichtingen bij facturen en brieven, bezorgen van een leveringscontract, ter beschikking stellen van verbruiksgegevens, vermelden van contactinformatie van onafhankelijke consumentenadviescentra, de VREG en het VEA. De bepalingen uit 1° tot 8° werden analoog overgenomen van elektriciteit en aardgas. De bepalingen uit 9° en 10° komen voort uit de omzetting van bijlage VII 'Minimumeisen inzake facturering en factureringinformatie op basis van het werkelijke verbruik' bij de richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie.

Artikel 17 tot 20

Deze artikelen bevatten bepalingen rond energiefraude voor de levering van thermische energie en houden daarbij reeds rekening met wijzigingen aan het Energiebesluit die door de Vlaamse Regering op 14 juli 2017 een 1ste maal principieel werden goedgekeurd, m.b.t. het invoegen van een nieuwe titel IV aangaande energiefraude in het Energiebesluit.

Artikel 21

Dit artikel bevat sociale energiemaatregelen ter bescherming van huishoudelijke afnemers van thermische energie van warmte- of koudenetten.

Artikel 22

Dit artikel legt op welke gegevens door de warmte- of koudenetbeheerder moeten worden verstrekt over warmte- of koudenetten aan het VEA in kader van de energiebeleidsrapportering.

Artikel 23 tot 25

Deze artikelen bevatten de slotbepalingen. In de slotbepalingen wordt het inwerking treden van het decreet van 10 maart 2017 houdende de wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van de rol van de lokale adviescommissie in het kader van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water en van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de invoering van een regulerend kader voor warmte of koudenetten, geregeld. De datum van inwerking treden van dit besluit wordt vastgelegd en de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerpbesluit heeft een weerslag op de begroting van de Vlaamse overheid.

Als algemeen principe wordt voorzien dat de kosten voor de openbaredienstverplichtingen, opgelegd door of krachtens artikel 4/1.1.4, 4/1.1.5, 4/1.1.6, 6.2.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 een financiële openbaredienstverplichting voor de warmte- of koudeleveranciers en de warmte- of koudenetbeheerders zijn. Dit niettegenstaande wordt vanaf 2019 in een gedeeltelijke financiering voorzien voor de uitvoering van de openbaredienstverplichtingen, ingesteld door of krachtens de artikelen 4/1.1.4, 4/1.1.5, 4/1.1.6, eerste lid, 2° en 3°, en 6.2.2, van het Energiedecreet van 8 mei 2009. De vergoeding bestaat uit een vergoeding van de overheadkosten en een forfaitaire vergoeding voor de noodlevering bij wanbetaling. Het verschil tussen deze financiering en de totale kost van deze openbaredienstverplichtingen dient door de warmte- of koudeleveranciers en de warmte- of koudenetbeheerders zelf te worden gedragen. De middelen voor de voormelde financiering zullen worden geput uit de in het Energiefonds beschikbare kredieten.

Berekening van de forfaitaire vergoeding voor de noodlevering bij wanbetaling

We gaan uit van de mogelijke scenario's tot 2030, en nemen het meest ambitieuze scenario (6600 GWh) voor de ontwikkeling van warmtenetten. Momenteel is volgens de beschikbare ramingen de verhouding warmteleveringen aan gezinnen ongeveer 1/6 van de totale leveringen.

Warmteleveringen aan gezinnen zijn dan $6600/6 \text{ GWh} = 1.100.000 \text{ MWh}$. Gedeeld door 20 MWh warmteverbruik is dit ruwweg 55.000 gezinnen, of ongeveer 5000 bijkomende gezinnen per jaar. We nemen aan dat een gezin met wanbetaling de hele procedure zou doorlopen met herinneringen, overleg OCMW – LAC, tot afsluiting in ongeveer 6 maanden (afsluitingsprocedure duurt ongeveer 4 maand, geen afsluitingen in de winter mogelijk, we nemen gemiddeld daarom ongeveer 6 maanden).

Het aantal contracten opgezegd bij aardgas belooft 3,5%, waarbij uiteindelijk 2% effectief wordt opgezegd.

We nemen ook aan dat een gezin maar één keer de procedure wanbetaling met noodlevering kan doorlopen. Eens afgesloten is aansluiting ook maar opnieuw mogelijk als vroegere schulden zijn afgelost.

De kost van noodlevering wordt dan geraamd op basis van $5000 \times 2,75\% \text{ gezinnen} = 140 \text{ gezinnen}$ gedurende 6 maanden = $140 \times 10 \text{ MWh} = 1400 \text{ MWh} \times 50 \text{ €/MWh (V-test VREG)} = 70.000 \text{ euro}$. Deze kost verhoogt jaarlijks naarmate bijkomende gezinnen worden aangesloten. Dus stijgt lineair verder van 70.000 euro naar 140.000 euro naar 210.000 euro enz.

Berekening van de overheadkosten

De overheadkosten worden berekend in de administratieve lastenmeting van de SODV bij de reguleringssimpactanalyse). De overheadkosten bedragen iets meer dan 40.000 euro (voor 5000 huishoudelijke afnemers van thermische energie. Deze kosten nemen lineair toe met het aantal huishoudelijke thermische afnemers en stijgen dus verder van 40.000 euro naar 80.000 euro naar 120.000 euro enz.

Vergoeding van openbaredienstverplichtingen per huishoudelijke afnemer van thermische energie

Op basis van bovenstaande berekeningen komen we tot een kostprijs per huishoudelijke afnemer van thermische energie van 22 euro.

Om overcompensering te voorkomen wordt enerzijds een maximale vergoeding per huishoudelijke afnemer ingesteld op 2x 10 euro. De vergoeding wordt m.a.w. 50/50 verdeeld tussen de warmte- of koudenetbeheerder en de warmte- of koudeleverancier. Beide partijen krijgen immers verantwoordelijkheden opgelegd in kader van de openbare dienstverplichtingen. Vandaag is het vaak dezelfde partij die binnen een net de rol van warmte- of koudeleverancier en de rol van warmte- of koudenetbeheerder opneemt. Op termijn is het mogelijk dat verschillende partijen deze rol opnemen.

Anderzijds wordt - teneinde overcompensatie te vermijden - voorts ook bepaald dat elke warmte- of koudeleverancier en elke warmte- of koudenetbeheerder tegen uiterlijk 1 maart van het daaropvolgende jaar aan het Vlaams Energieagentschap een overzicht bezorgt van de in het voorgaande jaar daadwerkelijk gemaakte kosten voor de uitvoering van de openbaredienstverplichtingen, ingesteld door of krachtens de artikelen 4/1.1.4, 4/1.1.5, 4/1.1.6, eerste lid, 2° en 3°, en 6.2.2, van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Indien evenwel dat bedrag lager is dan het bedrag dat zij voor het vorige jaar ontving, dan wordt het verschil tegen uiterlijk 1 mei aan het Energiefonds teruggestort. De financiering via het energiefonds stopt per 1 januari 2021. Voorafgaand aan deze stopzetting zal de minister een evaluatie opmaken van de financiering van de openbaredienstverplichtingen.

Advies van de Inspectie van Financiën en Begrotingsakkoord

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën d.d. 2 oktober 2017 en 14 mei 2018 gaat als bijlage 2 en 3. Het begrotingsakkoord d.d. 11 juni 2018 gaat als bijlage 4.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

1. *Personeel*: het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeel van de lokale besturen.
2. *Werkingsuitgaven*: het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de werkingsuitgaven van de lokale besturen.
3. *Investerings en schuld*: het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de schuld van de lokale besturen.
4. *Ontvangsten*: het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de ontvangsten van de lokale besturen.

Conclusie: het voorstel legt rechtstreeks geen extra financiële verplichtingen op voor de lokale besturen.

5. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel van beslissing heeft geen bijkomende impact op de lopende processen en activiteiten van de Vlaamse overheid, behoudens potentieel op de VREG. De VREG is echter een parlementaire instelling die onder de voogdij valt van het Vlaams Parlement en waarvan het budget en het personeelsbestand worden geregeld via specifieke procedures uit het Energiedecreet die buiten de bevoegdheid van de Vlaamse Regering vallen. Dit is dan ook een materie die in de schoot van het Parlement moet worden geregeld.

Het akkoord van de minister, bevoegd voor de bestuurszaken, is derhalve niet vereist.

6. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

1 Het bijgaande voorontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2017/249.

2 Reguleringsimpactsanalyse

Het regelgevingsvoorstel beoogt sociale beschermingsmaatregelen en daaraan gerelateerde openbare dienstverplichtingen vast te leggen voor huishoudelijke afnemers van thermische energie bij warmte- of koudenetten. De gekozen optie is om de sociale beschermingsmaatregelen voor huishoudelijke afnemers van

thermische energie zoveel als mogelijk te laten aanleunen bij die voor elektriciteit en aardgas. Dit is niet op alle vlakken mogelijk omwille van het verschil in eigenschappen van warmtelevering versus elektriciteits- of aardgaslevering.

2 Armoedetoets

De voorgestelde maatregelen een positieve impact op de ecologische, sociale en economische pijler. We schatten de effecten van de voorgestelde wijzigingen als volgt in:

- Het initiatief versterkt het draagvlak voor warmte- of koudenetten.
- Door de uitbouw van warmte- of koudenetten komen we tegemoet aan het zgn. 20-20-20 kader binnen Europa: 20% vermindering van de broeikasgasemissies, 20% energie-efficiëntie en 20% aandeel hernieuwbare energiebronnen. Het voeden van warmtenetten met hernieuwbare energiebronnen verlaagt ook de CO₂-uitstoot. De recuperatie van restwarmte draagt bij aan de energiebesparingsdoelstellingen. De uitbouw van warmte- of koudenetten leidt tot de vermindering van de energie-afhankelijkheid. Door het gebruik van restwarmte of hernieuwbare energiebronnen moeten minder fossiele energiebronnen geïmporteerd worden. Bedrijven die restwarmte kunnen verkopen of restwarmte kunnen afnemen, hebben een competitief voordeel ten opzichte van bedrijven die dat niet kunnen. Door de verbetering van woningkwaliteit en een verminderde uitstoot van broeikasgassen leidt deze wijziging indirect tot een verbetering op vlak van welzijn en gezondheid.
- De uitbouw van warmte- of koudenetten heeft een positieve impact op de bouwsector en de verankering van (energie-intensieve) bedrijven in Vlaanderen. Deze bedrijven bieden ook werkgelegenheid: aannemers die zich specialiseren in warmte- of koudenetten, onderstations, circulatieleidingen, satellietunits, ...
- Door het opzetten van sociale energiemaatregelen die wanbetalers beschermen tegen afsluiting wordt een vangnet geboden voor mensen in armoede. Voor deze groep mensen wordt de drempel om wooneenheden aangesloten op warmte- of koudenetten te bewonen verlaagd. Ze zijn immers niet meer uitsluitend afhankelijk van onderlinge niet-gereguleerde contracten met leveranciers.
- In wooneenheden aangesloten op warmte- of koudenetten vallen een aantal verantwoordelijkheden (en kosten) weg aangaande het beheer en het onderhoud van de warmteopwekkingsinstallatie (t.o.v. wooneenheden met een individuele verwarmingsinstallatie). Het tarief wordt vastgelegd in het contract met de leverancier, daarbuiten zal de klant niet te kampen krijgen met onverwachte kosten gerelateerd aan de warmtelevering (t.o.v. wooneenheden met een individuele verwarmingsinstallatie waar ketel bijv. stuk gaat). Het risico op uitvallen van de warmtelevering is ook beperkt door de aanwezigheid back-up installatie) wat bijdraagt tot een kwaliteitsvolle huisvesting.
- Dit initiatief draagt bij tot het opbouwen van expertise rond de sociale uitdagingen (creëren draagvlak) voor het uitbouwen van warmte- of koudenetten en technische expertise.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water en van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de distributie en levering van thermische energie, zoals opgenomen als bijlage 1;

2° de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, te gelasten het advies in te winnen van de Milieu- en Natuurraad Vlaanderen (Mineraad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen.

Bart TOMMELEIN
Viceminister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Bijlagen:

- (Bijlage 1) ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water en van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de distributie en levering van thermische energie;
- (Bijlage 2) het advies van de Inspectie van Financiën d.d. 2 oktober 2017
- (Bijlage 3) het advies van de Inspectie van Financiën d.d. 14 mei 2018
- (Bijlage 4) het begrotingsakkoord d.d. 11 juni 2018
- (Bijlage 5) reguleringsimpactanalyse
- (Bijlage 6) armoedetoets